

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-01577

17. december 2013

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer har i brev af 20. november 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 26 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Christian Schmidt (V).

Spørgsmål nr. 26 (alm. del)

Ministerens kommentarer udbedes til henvendelsen af 28/10-13 fra Orø Beboerforening om helårsbeboelse på Orø, jf. ULØ alm. del - bilag 33. Ministeren bedes herunder:

- a. Skitsere, hvordan en lovændring, som imødekommer forslaget i henvendelsen om en dispensationsadgang fra forbuddet mod helårsbeboelse i sommerhuse for så vidt angår små øer, kan udformes.
- b. Redegøre for, hvordan ministeren forholder sig til et sådant forslag.

Svar

Planlovens forbud mod helårsbeboelse i sommerhuse er med til at modvirke tilfældig byspredning til skade for en planmæssig og samfundsøkonomisk hensigtsmæssig udvikling og til at sikre, at sommerhusområder anvendes til rekreative formål. Samtidig hindrer forbuddet et øget pres for at udlægge nye sommerhusområder i landskabeligt værdifulde områder, især ved de ubebyggede kyststrækninger, og beskytter sårbare landskabstyper mod slid. Herudover indgår helårsforbuddet i den såkaldte værnslovgivning omkring loven om erhvervelse af fast ejendom, der administreres af Justitsministeriet.

Derfor kan kun særlige hensyn til ejere og disses tilknytning til deres sommerhus begrunde en fravigelse af helårsforbuddet, som loven og praksis er i dag.

Kommunerne har pligt til at håndhæve helårsforbuddet efter faste retningslinjer i planlovens § 51 a, men kan meddele dispensation i særlige tilfælde, dog kun til ejere og ikke lejere af grundene nævnt ovenfor.

Der er dog lempeligere muligheder for helårsbeboelse på de vanskeligt stillede små øer – hvoraf nogle også gælder for lejere.

For det første henstillede Miljøministeriet i 1986 til kommunalbestyrelserne om at være mere imødekommende med at meddele helårstilladelse til ejere af sommerhuse i sommerhusområder på de små øer. Denne henstilling gælder fortsat.

For det andet kan kommunerne give tilladelse til ejeres og lejerers helårsbeboelse i et fritidshus i landzone efter planlovens landzoneregler. Også her henstiller landzonevejledningen til kommunalbestyrelserne om at være imødekommende med at meddele landzonetilladelser til helårsbeboelse på de vanskeligt stillede små øer.

For det tredje giver ”landdistriktsbestemmelsen”, som trådte i kraft den 11. april 2013, nye muligheder for ejeres og lejerers helårsbeboelse i vanskeligt stillede landdistrikter. Bestemmelsen omfatter også de vanskeligt stillede små øer og muliggør etablering af helårsboliger i alle typer overflødiggjorte bygninger og nybyggeri af helårsboliger i umiddelbar tilknytning til eksisterende landsbyer eller anden tilsvarende bebyggelse.

Hvis man ville ændre planloven, kunne det ske ved at indsætte et nyt stk. i planlovens § 40, der muliggør dispensation til lejerers helårsbeboelse i sommerhuse i sommerhusområder på de små øer.

De små øer har dog helt særlige vanskeligheder, og på den baggrund agter jeg at bede Naturstyrelsen om at undersøge, om det er muligt og hensigtsmæssigt at foretage en lempelse af dispensationsbestemmelsen for lejere på de små øer uden at komme i væsentlig konflikt med de hensyn, der er nævnt ovenfor, herunder også Justitsministeriets erhvervslovgivning.

Ida Auken

/

Sven Koefoed-Hansen